

Andalusië 2009.

Zondag, 25 januari 2009.

Het is zover. Isa vertrekt vandaag naar Frankrijk. Vanuit daar vertrekt ze in de loop van de week naar Andalusië samen met een professionele voorjager. Ze gaat daar een maand lang trainen voor het veldwerk. In Andalusië is de temperatuur op dit moment al een stuk hoger en wat nog mooier is, dat het er wemelt van de patrijzen. Ze mag daar iedere dag lekker aan het werk, dus ja.....wat wil een korthaar nog meer.

Eind februari komt ze weer richting Frankrijk. Zodra het carnavals gedruis hier voorbij is, vertrekken wij ook naar Frankrijk en kan Eric nog lekker een paar dagen samen met haar in Frankrijk trainen, voordat ze weer meegaat naar Nederland. Daarna komen al snel de jeugd veldwerkwedstrijden eraan en hopen we dat Isa het geleerde in Andalusië, in Nederland in de praktijk brengt.

We zijn enorm benieuwd hoe dit allemaal gaat aflopen. Het is de eerste keer, dat we een hond met een andere voorjager meegeven. De tijd zal het leren.

En als het aan Isa ligt:

“Saludos a todos y buena caza”
(de groeten en een goede jacht toegewenst)

Vrijdag, 20 februari 2009.

Inmiddels is Isa alweer op de terugweg van Andalusië naar Frankrijk. Haar maand trainen zit erop.

Volgende week woensdag vertrekken we met z'n allen naar Frankrijk om haar op te halen.

Eindelijk.....!!!! Kinderen mee, Luna en Devon mee, en Ike de broer van Isa die op dit moment bij ons logeert, gaat ook mee. We hebben haar wel gemist hoor. Van de voorjager hebben we begrepen dat ze het leuk doet voor haar leeftijd. Ze is niet bang om afstand te nemen en gaat als de “brandweer”. In het begin luisterde ze voor geen meter, maar langzamerhand kregen ze haar toch onder controle. Ze is veel onder de patrijs geweest en heeft een enkele haas richting Marokko weg mogen brengen (gelukkig zat de zee ertussen). Dus beweging heeft ze genoeg gehad.

Als we haar volgende week op gaan halen, blijven we nog een paar dagen in Frankrijk, zodat Eric samen met de voorjager en Isa nog wat kunnen trainen.

Voor de rest van het gezelschap, wordt het lekker een paar dagen vakantie vieren. Lekker lui lakken, spelletjes doen en met de honden naar buiten. Wat kan een hond en zijn baasjes nog meer wensen. Een beetje mooi weer misschien??????????

Zondag, 22 februari 2009.

Vandaag gaan we bij Indi, de broer van Isa op visite. Wat een ontzettend spontane hond is dat geworden. Hij glimt als een spiegel en is ontzettend sociaal. De kinderen hebben de grootste lol met hem. Wel was hij een beetje beteuterd, dat hij niet met Isa mee had gemogen naar Andalusië. Ook hij had graag op de patrijzen gejaagd. Zijn rugzak met voer en zijn pet tegen de zon had hij al aan. Sorry Indi, misschien volgende keer!!

Woensdag, 25 februari 2009.

Eindelijk is het zo ver. Bepakt en bezakt vertrekken we richting " La Viennerie " in Oussoy en Gâtinais. We gaan Isa halen. Gelukkig is het niet zo absurd ver rijden (6 uurtjes maar) en schiet het lekker op. Helaas langs de verkeerde kant van Parijs en de Eiffeltoren word niet gezien. De kinderen natuurlijk teleurgesteld, maar met de belofte van een tweede kans op de terugweg en het vooruitzicht van een lekkere vakantie, maakt alles weer een beetje goed.

Bij " La Viennerie " aangekomen, willen we natuurlijk maar één ding.....Isa zien, voelen en knuffelen.

Nou, daar heeft Isa even een heel ander idee over. Het enige waar zij aan denkt is jagen. Als een speer schiet ze weg en we vinden haar weer terug bij de grote fazanten en patrijzen volière. Ik denk dat we ons geen zorgen meer hoeven te maken of het hondje passie heeft of niet. Gelukkig als de rust weer daar is en wij ons geïnstalleerd hebben in de gîte komt ook Isa weer tot het besef dat we toch wel bekend voorkomen en kan het knuffelen beginnen. Blij dat we onze Isa weer hebben, duiken we ons bed in.

Donderdag, 26 februari 2009.

Na een heerlijk Frans ontbijt is het tijd voor een stukje theorie. Geeske laat ons een aantal praktijk situaties zien mbt. veldaanpak en windrichting. Op zo'n plaatje ziet het er allemaal zo logisch uit, maar of dat in de praktijk ook zo is.....Een veld is nooit vierkant hè, en de wind blijft ook niet braaf uit de juiste richting komen.....Nee, de praktijk is een stuk moeilijker.

Daarna is het tijd voor de praktijk. We gaan eerst met Luna en Isa in de fazanten volière, om te kijken hoe het met de steady-ness van de hondjes is. Isa mag nog wel wat achter de fazanten aan, maar Luna moet nu toch echt braaf blijven staan als het wild opgaat. Daar ligt dus nog wel wat werk voor Eric en Rob.

's Middags zijn we met z'n allen het veld in geweest om de honden te zien lopen. Isa gaat als een speer. Ze loopt goed op de wind, is brutaal, neemt de slagen ruim en is super in haar element. Ook Luna laat zich van haar beste kant zien. Na hard werken is het weer tijd voor luiakken en Luna heeft wel een heel lekker plekkie in de zon gevonden.

Vrijdag, 27 februari 2009.

In deze omgeving wemelt het van de wilde patrijzen en als je 's morgens de deur uitkomt, hoor je ze al roepen. Wat een prachtige omgeving.

Ook Ike mag er vandaag aan geloven en hij mag mee in de fazanten volière. Veel aansporing om zijn passie aan te wakkeren heeft hij niet nodig. Al snel vindt hij de fazanten en de patrijzen en staat ze kort voor als een volleerde korthaar.

Na de volière weer op naar het veld. Daar moet het tenslotte gebeuren. Eric probeert alles op te slaan, wat hij te horen krijgt, maar dat valt niet mee. De jaren ervaring die Rob en Geeske bezitten, is niet zomaar in een paar dagen op te pikken, dat heeft tijd nodig. Maar het begin is er.

Zaterdag, 28 februari 2009.

Inmiddels beginnen we aan het franse leventje te wennen. Geen gehaast, geen stress en lekker buiten zijn. Het weer is hier al dagen super (16 graden), en we vermaken ons prima. Rond de gîte ligt 7 hectare met bos en ruig spul. De kinderen vermaken zich prima en helpen met het verzamelen van hout uit het bos voor de openhaard. Verder houden ze kruiwagen races, geven ze de kippen water, helpen ze de honden voeren in de kennels, crossen ze op hun crossfietsen het hele perceel af en knuffelen ze alle honden die ze maar tegen komen. Af en toe komen ze eens een ree of een wildzwijn tegen en hebben hier enorme indianen verhalen hierover. Maar ik moet toe geven.....dat grote wildzwijn en die reeën heb ik ook gezien, dus daar liegen ze niet over.

's Morgens is het voor Eric en Rob weer trainen geblazen, maar 's middags staat er een verrassing op het menu. Een lokale kennis kwam vragen of er interesse was om mee op jacht (ree en wildzwijn) te gaan, want ze hadden wat drijvers en goede honden nodig. Nou daar hadden de heren wel oren naar. Dus hup in de auto en wegwezen. Nu mocht Devon mee. In het begin had ze wat moeite met het dichte struikgewas, maar al snel kwam ze in haar element. De jagers waren erg gecharmeerd van haar werkwijze en ze heeft volgens Eric een top middag gehad. Op een gegeven moment hoorden wij vanuit de verte flink wat schoten en je zou verwachten dat er dan ook wat raak geschoten zou zijn. Maar nee hoor, twee reeën het bos uit, maar geen enkel schot raak. Helaas voor de jagers, deze jacht heeft niets opgeleverd. Wel een leuke middag voor de heren en de honden.

Zondag, 1 maart 2009

Vandaag is alweer de laatste dag. In eerste instantie zouden we al vroeg in de ochtend vertrekken, maar de kinderen wilden nog niet naar huis en echt veel moeite om ons over te halen om nog wat langer te blijven hoefden ze niet. Na weer een heerlijk Frans ontbijt hebben we de spullen alvast ingepakt, maar Eric wilde nog graag voor het naar huis gaan het veld in. Ook Ike wilden we nog graag een keer in de fazanten volière laten.

Vandaag viel het voor Eric niet mee. Rob had geen gemakkelijke velden uitgezocht. De wind stond niet echt handig en de patrijzen lieten zich niet zien. Maar toch vandaag misschien wel het meeste geleerd. Het contact houden met je hond, kijken naar je hond, vertrouwen hebben in je hond. Ook het in de gaten houden van de ligging van het perceel, de wind enz..... Die grijze hersencellen trekken het soms niet meer, ze zijn overspoelt met informatie de afgelopen dagen. En dan moet het allemaal nog met gevoel gaan ook.....Da's niet eenvoudig, dat valt niet zomaar in een paar dagen te leren. Dat heeft tijd nodig. Gelukkig hebben we tijd, geduld en willen we graag leren. Dat komt best goed.

En dan is het twee uur. Het is tijd om naar huis te gaan. We nemen afscheid van Geeske en Rob, met de belofte snel weer te komen. Met de juiste instructies voor Parijs om de Eiffeltoren te zien vertrekken we. En ja hoor, na ong. 100 kilometer zien we hem dan eindelijk. Het is maar een wazige schim, maar het is de Eiffeltoren. We hebben hem gezien, maar door alle consternatie, toch de verkeerde afslag gepakt en de rest van half Parijs ook gezien. Handig is dus anders.

Maandag, 2 maart 2009.

Al snel verwaterd ons Frankrijk gevoel. De hectiek van Nederland, sleurt ons weer in de malle molen. Jammer, maar oké. We hebben nu een prachtige locatie gevonden waar we heerlijk kunnen uitrusten. De kinderen hebben het er naar hun zin, de honden mogen mee, er heerst gezelligheid en er valt wat leren.....wat wil een mens nog meer. We gaan zeker terug.

Isa is inmiddels al weer helemaal gewend binnen ons gezin. Ike is ook weer opgehaald alles komt weer een beetje bij het oude. We gaan ons opmaken (in dit geval Eric, ik ben er alleen maar voor de support) voor de veldwedstrijden. Het seizoen komt eraan. Isa gaat voor het eerst de jeugdklasse in en Luna gaat het in de open klasse proberen. Eens kijken of de trainingen iets hebben uitgehaald. Devon daar en tegen, hoeft even lekker niets te doen. Volgende week wordt de echo gemaakt en dan weten we of ze drachtig is. Met andere woorden er komt een spannende drukke tijd aan.

